

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ บ้านคุณณภัทร เรื่องจันทฤทธิ์
๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ บ้านคุณณภัทร เรื่องจันทฤทธิ์ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันศุกร์ ที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหาร
วณเขตต์ ได้รับเชิญจากคุณณภัทร เรื่องจันทฤทธิ์ เพื่อไปสนทนาธรรมที่บ้านพัก ใน
หมู่บ้านพร้อมพัฒนาใกล้ ๆ กับซาฟารีเวิลด์ ถนนรามอินทรา กรุงเทพมหานคร พร้อม ๆ
กับพี่ชาย ญาติ เพื่อนสนิท และสหายธรรมที่คุ้นเคยอีกจำนวนหนึ่ง

มีอาทิ คุณปริณญาและพี่เบญจมาศ ซึ่งมีบ้านอยู่ไกล ๆ กัน พี่แดงและพี่สงบ เป็นพี่ที่มีเมตตา สนทนาธรรมยามค่ำและยามว่างกับน้อง ๆ กลุ่มนี้บ่อย ๆ เมื่อมีโอกาสเดินทางไปสนทนาธรรมกับท่านอาจารย์ร่วมกันในที่ต่าง ๆ มีท่านจักรกฤษณ์ และคุณแฉ่ว ที่มีกุศลศรัทธาสมาเสมอในการติดตามท่านอาจารย์ไปสนทนาธรรมในที่ต่าง ๆ ในวันนี้ คุณแฉ่วทำเค้กวันเกิดและเค้กช็อกโกแลตโรยผงทองคำ นำรับประทานมาก ๆ มาฝากเจ้าภาพ และพวกเราได้รับประทานด้วย

นอกจากนั้น ยังมีคุณเอ้ (สุภัทรา ใจชาญ สุขกิจ) ภริยาของท่านผู้บังคับการตำรวจภูธร จังหวัดสมุทรสงคราม เจ้าของร้านคาวบอยคาเฟ่ นำอาหารและหมุดุนพริกสดแช่หม้อใหญ่ยักษ์

มาจากร้านก๋วยเตี๋ยวพริกสด ที่คุณเอ้เพิ่งเปิดกิจการใหม่ ที่ตลาดศรีเมือง จังหวัดราชบุรี พร้อมลูกมืออีกสองคน มาเตรียมอาหารกลางวันไว้บริการทุกคนอย่างเต็มที่ คุณแฉ่ว (นภา จันทรางศุ) นำลูกชิ้นหมูเจ้าอร่อยจากแพรงนรา มาทอดให้รับประทานกันร้อน ๆ กับน้ำจิ้มอร่อยเข้มข้น ที่สำคัญ คุณแม่ของคุณแฉ่วยังปรุงน้ำยาปู รสชาติอร่อยเข้มข้น นุ่มนวลแบบไทยแท้ ๆ ขึ้นด้วยเนื้อปูและเนื้อปลาที่หอมหวานชวนรับประทานมาก มาให้รับประทานกันอย่างจุใจ

คุณณภัทร เรื่องจันทรฤทธิ์ เป็นคน
หนุ่มที่ใฝ่ใจในพระศาสนาเป็นอย่างมาก เคย
เล่าความเป็นมาของตนเองก่อนที่จะได้พบ
กับท่านอาจารย์ในทีสนทนาธรรม เท่าที่
ข้าพเจ้าพอจะจำได้คือ แต่ก่อนที่จะมาพบ
ท่านอาจารย์ได้ไปปฏิบัติมาหลายสำนัก แม้
เมื่อมาซื้อบ้านหลังนี้ ยังได้ทำห้องพระเพื่อ
สำหรับไว้นั่งสมาธิโดยเฉพาะด้วย

แต่เพราะบุญที่ได้กระทำแล้วแต่ปาง
ก่อน ทำให้ได้พบกับคณะของท่านอาจารย์ที่

อินเดียและมีความสนใจติดตามมาฟังที่มูลนิธิฯ แต่นั้นมา ปัจจุบันนอกจากคุณณภัทร
จะเลิกนั่งสมาธิโดยเด็ดขาดแล้ว ยังมีความปรารถนาดี เป็นมิตรที่ดีต่อเพื่อน ๆ สนธิเป็น
อย่างมาก เมื่อได้ทราบและเริ่มมีความเข้าใจในพระธรรมคำสอนที่ถูกต้อง จึงพยายามที่
จะชักชวนและเกื้อกูลประการต่าง ๆ แก่เพื่อน ๆ ที่สนธิสนมคุ้นเคย เพื่อให้ได้เข้าใจถึง
ความจริงที่ถูกต้องในพระธรรม ที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้และมีพระมหา
กรุณาแสดงไว้ ซึ่งท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ มีเมตตานำมาถ่ายทอด อธิบายให้
พวกเราได้เข้าใจได้

นอกจากนั้น คุณภัทรยังเป็นผู้ที่มีกตัญญูต่อบิดามารดา ญาติพี่น้อง เป็นอย่างยิ่ง ที่เห็นได้คือ คุณภัทรนำพี่ชายซึ่งปัจจุบันป่วยเป็นอัมพฤกษ์ มาอยู่ด้วย โดยทำการต่อเติมสร้างห้องพักที่มีห้องน้ำในตัว อย่างสวยงามเป็นการส่วนตัว พร้อมเครื่องอำนวยความสะดวกพร้อมบริบูรณ์ คุณภริยาของข้าพเจ้าเล่าว่า เห็นปิ่นโตบรรจุอาหารของร้าน S&P ในห้องที่ภัทรเรียงเป็นตั้ง เพราะเหตุที่ภัทรเป็นสจ๊วตการบินไทยต้องบินไปโน่นมานี่ตลอด

จึงผูกปิ่นโตจากร้านหิ้วไว้ให้พี่ชายรับประทาน ฟังแล้วรู้สึกอนุโมทนาคุณภัทรมาก ๆ ครับ

อนึ่ง ในวันนี้ นอกจากภัทรจะได้ชักชวนเพื่อนสนิทมาฟังการสนทนาธรรม (ไม่รวมถึงน้องตึก อมรรัตน์ แอร์คนสวยจากการบินไทย และน้องก๊วย ทศนีย์ สารวัตรคนสวยจากกรมตำรวจ เพื่อนที่สนิทที่สุดของภัทร ซึ่งอดตาหลับขับตานอนมาช่วยจัดเตรียมบ้านเพื่อการสนทนาธรรมในวันนี้) ภัทรยังเชิญคุณป้าและคุณน้าทั้งสามท่านมาฟังการสนทนาธรรมด้วย ซึ่งทั้งสามท่านเดินทางมาจากจังหวัดลำปาง มีท่านหนึ่งเกษียณจากพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช ได้ร่วมสนทนาและตอบคำถามกับท่านอาจารย์ด้วยความสนใจมาก ทำให้การสนทนาอบอุ่น น่าชื่นใจจริง ๆ ครับ

เมื่อเขียนถึงตอนนี้ ก็นึกถึงธรรมะซึ่งท่านอาจารย์กล่าวถึงความหมายของคำว่า มิตร เมื่อได้ฟังแล้วรู้สึกประทับใจมาก จึงได้ถอดความเก็บไว้ เมื่อเขียนถึงความเป็นมิตร

เป็นเพื่อนของคุณณภัทรที่ได้พบ เห็นมาโดยตลอดจึงขอนำข้อความ ที่ได้ถอดไว้จากการฟังเมื่อวานนี้ มาแบ่งปันให้ทุกท่านได้พิจารณา ก่อนที่จะได้ชมภาพและความการ สนทนาในวันนั้น ดังนี้

ข้อความเรื่อง "มิตร" จากพื้นฐานพระอภิธรรม แผ่นที่ ๑๑ ตอนที่ ๖๐๔ โดยท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์

"...มิตรแท้ คือ ผู้ที่หวังดี พร้อมที่จะทำประโยชน์เกื้อกูล ทุกสถาน ทั้งต่อหน้าและ
ลับหลัง ทั้งกาย ทั้งวาจา ทั้งใจ นั่นคือมิตร ผู้หวังดี

ในสังสารวัฏ ก็คงจะมีมิตร แล้วก็มีศัตรู แน่นนอน!! แม้ในปัจจุบันชาตินี้หรือชาติ
ต่อ ๆ ไป ก็จะมีทั้งคนที่หวังดี แล้วก็หวังร้าย ถ้าเป็นศัตรู ก็ตรงกันข้ามทุกประการ ทั้ง
กาย วาจา ที่ประพฤติต่อบุคคลนั้น ก็เป็นในทางที่ทำลายและทำร้าย นั่นคือ ศัตรู
เพราะฉะนั้น ก็แสดงให้เห็นว่า ถ้าเราสามารถที่จะเข้าใจพระธรรมจริง ๆ ด้วยปัญญา ที่มี
ความเห็นถูกต้อง เราก็จะรู้ตั้งแต่ต้น ว่าใครเป็นมิตร และใครไม่เป็นมิตร... ในพระสูตรนี้
"มิตร" ก็หายากแล้ว ใช่ไหม? หรือหาย? ตามกาลด้วย ตามสถานการณ์ด้วย แต่ยัง
ทรงแสดงถึง "กัลยาณมิตร" เพิ่มขึ้นมาอีก "กัลยาณมิตร" จะต่างกับ "มิตร" ไหม? ต้อง
ต่างแน่!! ใช่ไหม? เพราะว่ามิตร ก็อาจจะช่วยกันในสังสารวัฏ ไม่ว่าในเรื่องการงาน ใน
ธุรกิจ ในอะไรก็ตามแต่ ความเป็นอยู่ ฯลฯ แต่ "กัลยาณมิตร" ต้องเหนือกว่ามิตร เพราะ
เหตุว่า สามารถให้สิ่งที่มิตรให้ไม่ได้ มิตรที่ให้กันมาแล้วในสังสารวัฏ ก็ให้ความสะดวก
สบาย ให้การอุปการะ ให้ประโยชน์ แต่ "กัลยาณมิตร" เป็นมิตรที่งาม เหนือกว่ามิตร
ธรรมดา ให้สิ่งที่คนอื่นให้ไม่ได้ คือ ปัญญา!!! มีมิตรที่ให้ปัญญาเมื่อไหร่ เมื่อนั้นรู้ได้ว่า
บุคคลนั้น เป็นกัลยาณมิตร สูงสุดคือพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า

ท่านอาจารย์ : คุณปริญา เดี่ยวนี้นั่งกรรมฐานหรือเปล่า?
 คุณปริญา : ไม่เคยนั่งกรรมฐานครับ
 ท่านอาจารย์ : เดี่ยวนี้!! นั่งกรรมฐานหรือเปล่า?
 คุณปริญา : เดี่ยวนี้ "ฟัง" เป็นกรรมฐานครับ
 ท่านอาจารย์ : เดี่ยวนี้!! "นั่ง" นี่ เป็นกรรมฐานหรือเปล่า?

คุณปริญา : เป็นกรรมฐานครับ
 ท่านอาจารย์ : "ปัญญา" รู้อะไร?
 คุณปริญา : รู้ว่า "เสียง" ก็มีจริง
 ท่านอาจารย์ : แค่นี้...เป็นกรรมฐานหรือ? ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ
 คุณปริญา : ถ้าแค่นี้ ยังไม่ใช่นั่งกรรมฐานครับท่านอาจารย์
 ท่านอาจารย์ : เพราะฉะนั้น ขณะนี้ เดี่ยวนี้ นั่งกรรมฐานหรือเปล่า?
 คุณปริญา : ไม่นั่งกรรมฐานครับ

ท่านอาจารย์ :

คะ ใครนั่งกรรมฐานบ้างคะ? ต้องเป็นปัญญา!!! ปัญญาระดับไหน? ไม่ใช่ปริยัติ!!! การฟังพระธรรม ต้องละเอียด ต้องเข้าใจถูก ถ้าบอกว่า เดี่ยวนี้ ปฏิบัติ อะไรเป็นกรรมฐาน? อะไรเป็นฐานของการกระทำ? การกระทำของใคร? ของปัญญา!!! ไม่ใช่เรานั่งเฉย ๆ แล้วเราบอก นี่เป็นกรรมฐาน!!! เขาไปนั่งหลับตากันเยอะ!!! "เขาไปนั่งกรรมฐาน" แต่ "ปัญญา" รู้อะไร???

คุณปริยญา :

ต้องนั่งแล้วรู้ด้วย ว่า...

ท่านอาจารย์ :

เป็นเรื่องของปัญญา!!! ถ้าปัญญายังไม่ได้เข้าใจปริยัติ จะไม่มีปฏิบัติ แน่นนอน!!!

...เพราะฉะนั้น ได้ยิน "คำ" เข้าใจคำแปล "กรรม" คือ การกระทำ "ฐาน" เป็นที่ตั้ง เข้าใจแล้ว!! เข้าใจแล้ว!! ถูกหรือ??? ค่ะ??? แค่นี้ได้ยินคำแปลอย่างนี้ บอกเข้าใจแล้ว!! ถูกหรือ??? กรรม คือ การกระทำ ของอะไร? และฐานะ เหมือนฐานะอะไร? ตั้งเพื่ออะไร? อย่าง เพื่อปัญญาเข้าใจถูก ถ้าไม่ตั้งที่สภาพธรรมะนั้นั้น ปัญญาจะเจริญและสามารถประจักษ์ความจริง ได้ไหม?...

...ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ โดยเฉพาะ ปฏิบัติ ต้องเป็นมรรคมงคล ๘ ไม่ใช่เรา!!! ตั้งต้น เริ่มด้วย สัมมามรรค ความเห็นถูก ถ้าความเห็นถูกไม่มี แล้วเราจะไปนั่งกรรมฐาน หรือคิดว่า ขณะนี้ เป็นกรรมฐาน ไม่ได้!! ขึ้นอยู่กับ "ปัญญา" ถ้าปัญญาไม่เกิด ไม่เข้าใจ สิ่งนั้นจะเป็นที่ตั้งให้ปัญญาสามารถรู้ความจริงของสิ่งนั้น ละคลายการยึดถือสิ่งนั้น ว่าเป็นเรา ได้หรือ?...

...เพราะฉะนั้น การฟังพระธรรม ต้องละเอียด ถ้ามได้ ชัก
ได้ เพื่อที่จะได้สนทนาให้แจ่มแจ้ง อย่าเพิ่งคิดว่าเข้าใจ
แล้ว และต้องเป็นผู้ที่ตรง จึงสามารถที่จะได้สาระจาก
พระธรรม มิฉะนั้น ก็คิดว่า เข้าใจแล้ว ใช่ไหม? แต่ว่า
ความจริง "เขาบอก" เท่านั้นไม่ได้!! ต้องเป็นความเข้าใจ
ถูกต้องจริง ๆ แล้วก็ต้องไม่ลืม ปรีชาญาณ ไม่มี จะไม่ถึงปฏิบัติ!!!...

..."ปฏิบัติ" การกระทำ คือ การ "ถึงเฉพาะ" อะไรถึง? สติ
และสัมปชัญญะ!! ต้องทั้ง "สติและปัญญา" ที่มั่นคงใน
ปรีชาญาณ จึงเป็น "สัจจญาณ" เป็นปัจจัยให้เกิด "กิจจญาณ"
ซึ่งไม่ใช่เรา!!! กิจของอะไร? ของ "มรรค" สัมมาทิฐิ
สัมมาสังกัปปะ ซึ่งพวกนี้ยังไม่รู้เลย ว่าอะไร? แต่คล่อง
จำไว้ แล้วบอกได้ด้วย...

...การศึกษาธรรมะ ไม่ใช่ จำคำ, ชื่อ, เรื่อง แต่เป็นการ
เข้าใจถูกต้อง!! ที่มันคงขึ้น!! รอบรู้ขึ้น!! มิฉะนั้น จะไม่มี
คำว่า "รอบรู้" แคได้ยิน รอบรู้หรือยัง? ยัง!!! ต้องรู้ตาม
ความเป็นจริง ไม่พอ ยังไม่พอ จนกระทั่งมีความเข้าใจ
แจ่มแจ้ง คือ ถึงลึกซึ้ง ในความจริงของธรรมะ...

...อย่าง "กรรมฐาน" ก็ต้องเข้าใจให้ถูกต้อง การกระทำ
ของอะไร? อยู่ดี ๆ "เรา" หรือ? หรือว่า "ปัญญา" ที่มันคง
แล้ว ที่รู้ว่า ขณะนี้เป็นธรรมะ!! ไม่ต้องไปไหน เพราะว่า
กำลังเกิดดับอยู่ ถ้าไป ก็ไม่รู้จักความจริงของสภาพธรรมะที่
เกิดแล้ว ผู้ที่ได้ฟังพระธรรมในครั้งพุทธกาล ไม่ได้ไปไหน!!
แต่มีข้อความในมหาสติปัฏฐานสูตร จะมีข้อความว่า "ไป
แล้วสุปั" ใครไปสุปั? พระภิกษุ!!! ไม่มีบ้าน...

...เพราะฉะนั้น พุทธบริษัท ต่างกัน!!! เป็นภิกษุผู้สละ
 อาคารถีเรือน สมัยโน้น มีภิกษุณีด้วย เพราะเหตุว่า
 ภิกษุณีในครั้งนั้น สามารถถึงความเป็นพระอรหันต์
 เพราะว่า เมื่อถึงความเป็นพระอรหันต์ ดับกิเลสหมดแล้ว
 ไม่อยู่บ้านแน่ อยู่ไม่ได้กับชาวบ้าน คนละเรื่องเลย แต่ถ้า
 ยังไม่ถึงพระอรหันต์ บรรลุคุณธรรมเป็นพระอนาคามี
 บุคคล ไม่บวชได้ นี่ก็แสดงว่า เพศภิกษุ เพื่อถึงความเป็น
 อรหันต์ เพราะเหตุว่า เมื่อบรรลุคุณธรรมเป็นพระอรหันต์
 ดับกิเลสแล้ว จะไม่อยู่บ้าน ไม่ครองเรือน...

...เพราะฉะนั้น ต้องเข้าใจ แม้แต่พยัญชนะที่ว่า "ไปแล้วสู่
 ปา" เป็นปกติ!!! ของผู้ที่ไปแล้วสู่ปา!! ไม่ใช่ปากก็ได้ ที่
 ไหนก็ได้ เพราะอะไร? ธรรมะมีจริง ๆ ขณะนี้!!! ปัญญา
 สามารถเข้าถึงลักษณะนั้น โดยความเป็นอนัตตา ว่า
 ไม่ใช่เราจะไปปฏิบัติ จะไปเข้าห้อง จะทำกรรมฐาน ไม่ใช่
 เลย!!! ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ถือว่า ไม่ได้เข้าใจธรรมะ!!!

...เพราะฉะนั้น ธรรมะจะลบเลือน เมื่อเข้าใจผิด หรือว่า
ไม่ได้เข้าใจเลย!!! เช่น กรรมฐาน ไม่เข้าใจเลย ก็ไปนั่ง
สร้างห้องกรรมฐาน ปฏิบัติกรรมฐาน ถ้าจะกล่าวตรง ๆ
ความเห็นผิด ทำลายคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
และใครก็ทำลายคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้
นอกจากพุทธบริษัท!!!!...

...ไม่ว่าใครทั้งนั้นที่บอกว่านับถือพุทธศาสนา แต่ว่าไม่
เข้าใจธรรมะ ผู้นั้นกำลังทำลายคำสอนของพระสัมมาสัม
พุทธเจ้า!!! เพราะพูดเอง ตามความคิดของตนเอง!!! แล้ว
ชักชวนให้คนอื่นเชื่อตามด้วย!!!!...

...เพราะฉะนั้น ที่กล่าวว่า มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง (พุทธัง
สรณัง คัจฉามิ ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ สังฆัง สรณัง คัจฉา
มิ) จะรู้คุณของพระรัตนตรัย เมื่อเข้าใจพระธรรม!!! ถ้าไม่
เข้าใจพระธรรม ไม่รู้จักพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คิดว่า นี่
แหละ พระพุทธเจ้าตรัสว่า ละชั่ว ทำความดี ชำระจิตให้
บริสุทธิ์ ใครก็พูดได้!!! แต่ผู้พูดที่เป็นพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้า ต้องต่างกับคนอื่น แม้เป็นคำเดียวกัน แต่สัมมา
สัมพุทธ ที่ทรงตรัสรู้ตามความเป็นจริง "ธรรมะทั้งหลาย
เป็นอนัตตา"...

...เพราะฉะนั้น ละชั่วได้หรือ? ถ้าไม่เข้าใจ และยังมี
"ความเป็นเรา" ก็ไม่ได้เข้าใจเลยว่า เป็นธรรมะ เป็น
อนัตตา!! อย่างนี้ ชื่อว่า รู้จักพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหรือ
เปล่า? มีข้อความในพระไตรปิฎก...แม้เดินตามหลังและ
จับชายจีวรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ไม่เห็นธรรมะ ผู้
นั้นไม่เห็นพระองค์ แต่แม้ว่าผู้ใดจะอยู่แสนไกล แต่เข้าใจ
ธรรมะ ผู้นั้นเหมือนอยู่ใกล้!!!...

...เพราะฉะนั้น ๒,๕๐๐ กว่าปีมาแล้ว ที่ตรัสกับผู้ฟังใน
ครั้งนั้น ทุกคำ จารึกไว้ ยังเหลือมาถึงสมัยนี้ที่เรามีโอกาส
ได้ฟังธรรมะจากพระโอรส ไม่ใช่จากพระสัมาสัมพุทธ
เจ้าโดยตรง เพราะปรินิพพานไปแล้ว แต่ธรรมะจากพระ
โอรสที่ได้ตรัสไว้ดีแล้ว ไม่เปลี่ยน!!! เห็นธรรมะเมื่อไหร่ นี่
คือ พระสัมาสัมพุทธเจ้า ที่มีโอกาสให้เราได้เข้าใจ แม้
คำว่า "ธรรมะ" ไม่คลาดเคลื่อน ไม่เข้าใจผิด เป็นสิ่งที่หา
ยากยิ่ง รัตนที่ประเสริฐสุด เพราะเหตุว่า รัตนอื่น ก็เป็น
แต่เครื่องประดับกาย ไซ้ไหม? แล้วอย่างไร? ตัวคนที่
ประดับ ก็เลสเต็ม แต่ว่ารัตนนี้ เงินซื้อไม่ได้ ขอไม่ได้ ยืม
ไม่ได้ ให้ใครก็ไม่ได้!!! แต่ผู้นั้น ได้จากพระโอรส ที่ได้ตรัส
ไว้ดีแล้ว เพื่อที่จะให้เราสามารถที่จะเข้าใจได้...

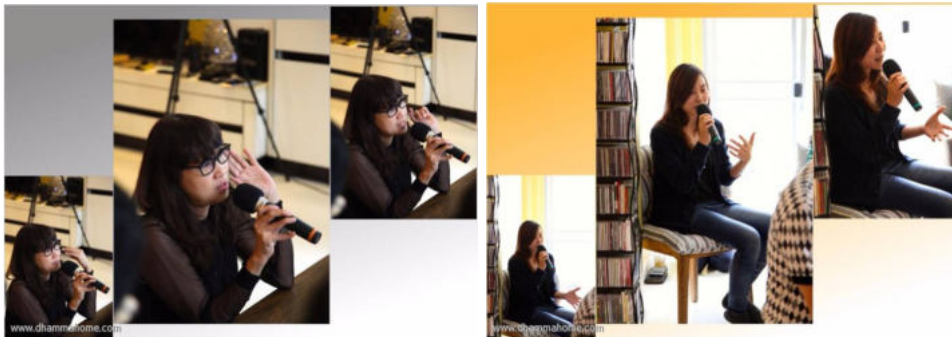

...เพราะฉะนั้น เป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งกว่าสิ่งอื่นใดในโลก
เพราะอะไร? เราต้องจากโลกนี้ไปแน่ ใช่ไหม? ใครก็ไม่รู้
ว่าจะไปวันไหน? ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ได้ติดตามไปเลย
รัตนะ เครื่องประดับทั้งหลายก็อยู่ในโลกนี้แหละ เอาไป
ไม่ได้ แม้ร่างกาย ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า จะเอาไปสักหนึ่งก็
ไม่ได้ เอาตาไปก็ไม่ได้ เอาหูไปก็ไม่ได้ เอาอะไรไปไม่ได้
เลย สิ้นสุดความเป็นบุคคลนี้ ใช้คำว่า สิ้นสุดความเป็น
บุคคลนี้ จะไม่กลับเป็นคนนี้อีกเลย...

...กรรมที่ได้กระทำแล้ว หนึ่งกรรม พร้อมที่จะทำให้เกิด
หลังจากที่จิตขณะสุดท้ายของชาตินี้ดับ ทำกิจเคลื่อนพัน
สภาพความเป็นบุคคลนี้ เมื่อจิตนี้ดับแล้ว จะกลับเป็นคน
นี้อีกไม่ได้เลย ไม่มีทางเลย สิ้นสุดกรรมที่ทำให้เป็นคนนี้
แต่กรรมหนึ่งที่สะสมมา ก็จะเป็นปัจจัยที่ทำให้จิตเกิดสืบ
ต่อทันที ไม่มีระหว่างคั่นเลย...

...จิตขณะนี้ เกิดดับสืบทอดมาแสนโกฏกัป ไม่มีระหว่างคัน
เลย จากโลกนี้ไปแล้วก็จะเป็นใครหรืออะไรเป็นไปได้หมด
แล้วแต่กรรม ถึงมาเป็นคนนี้ในชาตินี้ ก็เพราะกรรม ไม่ได้
เคยขอเลย ใช่ไหม? ขอให้เป็นคนอย่างนี้ ๆ ชาตินี้ ก็ไม่ได้
ขอ ขออย่าเป็นอย่างนี้ อย่างนี้ ก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่า เมื่อ
เหตุมี ผลก็ต้องมี เป็นไปตามเหตุ นี่คือ ธรรมะ ซึ่งเป็น
ปรมาัตถธรรม ซึ่งเป็นอภิธรรม...

...ถ้ามีความเคารพในพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสูงสุด ต้องไม่
คิดเอง!!! ฟังธรรมะทุกคำ ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง
ไตร่ตรอง สอดคล้องกันหมด ทั้งพระวินัยปิฎก พระสุต-
ตันตปิฎก พระอภิธรรมปิฎก ตามกำลังความสามารถ
ไม่ใช่ให้เราเที่ยวไปรู้บ้างจ๋ายโน้น บ้างจ๋ายนี้ มากมาย พระ
โสดาบันมีกิเลสประเภท พันกว่าประเภทหรืออะไรอย่างนี้

ไม่ใช่อย่างนั้น!! รู้เพื่ออะไร? ไม่ได้รู้ธรรมะ!!! เรื่องราวทั้งหมด ซึ่งพอจากโลกนี้ไปแล้วก็ลืม ชาติก่อนนี้พูดอะไรไว้บ้าง? พูดแน่ ๆ แต่ไม่รู้ว่าพูดอะไร ใช่ไหม? ชาตินี้ก็พูดใช่ไหม? แล้วชาติต่อไปก็พูดอีก คนละภาษาก็ได้ ลืมหมดเลย!! ชาตินี้พูดอะไรไว้...

...เพราะฉะนั้น เพียง "คำ" ไม่ใช่ "ความเข้าใจ" ไม่มีประโยชน์!! แต่ความเข้าใจ เป็นปัญญา สะสมอยู่ในจิต จากการฟังเข้าใจ ฟังต่อไป เข้าใจอีกแน่นอน!!! แล้วก็เข้าใจอีก เข้าใจอีก จนกระทั่ง เป็นความเข้าใจที่รู้ว่า ใครเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรมที่ทรงแสดงไว้ เป็นรัตนะสูงสุดเพราะเหตุว่า สามารถที่จะทำให้ผู้เข้าใจแล้ว รู้ความจริงได้ จนดับกิเลสได้ ถึงความเป็นสังฆรัตนะ...

...สังฆรัตนะ ไม่ใช่คนที่เป็ฃกษุแต่ไม่รู้ธรรมะ และไม่รู้
ประพติ ปฏิบัติ ตามพระธรรมวินัย "สังฆรัตนะ" คือ ผู้ที่รู้
แจ้งสภาพธรรมะ ดับกิเลส ถึงความเป็นพระโสดาบัน ถึง
ความเป็นพระสกทาคามีบุคคล ถึงความเป็นพระ
อนาคามีบุคคล ถึงความเป็นพระอรหันต์ คือ ผู้ที่ดับกิเลส
ตามลำดับขั้น เพราะกิเลสมีเยอะ ดับทีเดียวหมดไม่ได้
เลย แต่กิเลสที่ต้องดับก่อน คือ ความเห็นผิด การยึดถือ
สภาพธรรมะว่าเป็นตัวตน เพราะว่า ถ้ามีความสำคัญ
ยึดถือสภาพธรรมะว่าเป็นตัวตน กิเลสทั้งหลายมา เพราะ
เราต้องการไม่สิ้นสุด ไม่จบ จึงมีการทุจริตต่าง ๆ มีการ
ประพติในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แล้วก็เป็ฃเหตุที่จะนำไปสู่
ความเสื่อม ไม่ใช่ความเจริญ!!!

...เพราะฉะนั้น จากการฟัง เข้าใจแล้ว ก็สามารถที่จะรู้ได้
ว่าเมื่อไหร่ฟังธรรมะ ต้องเข้าใจด้วย!!! อย่าผ่านไป!! จึง
ฟังแล้ว ฟังอีก ถ้าไม่เข้าใจ ก็ฟังอีก จนกว่าจะเข้าใจ ตรง
ด้วย สอดคล้องด้วย กับพระธรรมอื่น และทั้งหมด ที่ลืม
ไม่ได้ คือ เป็ฃไปเพื่อ "ละ" ละอกุศล ละความไม่รู้ ละ
ความเห็นผิด...

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขอบพระคุณและขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของคุณณภัทร เรื่องจันทฤทธิ์
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุก ๆ ท่านครับ

